

Nr 173.

Av herr **Bengtsson** i Norup, om ändring av rubrikerna nr 71 och 72 i tulltaxan.

Tolkningsen av de nuvarande bestämmelserna i vår tulltaxa under rubrik nr 71 och 72 spritad fjäder och dun försvårar i hög grad för att ej säga omöjliggör tillkomsten av inhemsk företagsamhet för rensning och förädling av fjäder. Antagligen har det varit riksdagens avsigt att endast spritad fjäder och dun skulle vid import draga en tull av 20 öre pr kilo och att all orensad fjäder skulle vara tullfri. Någon spritad inhemsk fjäder existerar emellertid ej längre. Denna åstadkoms på sin tid på så sätt, att fjäder för hand bearbetades i hemmen, fjunen på varje enskild fjäder frånfläktes pennan och en dunliknande produkt som kallades spritad fjäder erhöles. All rensning, bearbetning och sortering av fjäder och dun sker numera maskinellt på utländska, speciellt danska och tyska fabriker.

Att även inom vårt land dylika renserier till nytta för fjäderfäaveln och därmed även för vårt jordbruk skulle kunna uppstå lider intet tvivel. För dessa renserier är dock nödvändigt att vid sidan av förarbetandet av den svenska fjäder som finnes tillgänglig ävenledes kunna använda utländsk sådan och därigenom kunna förädla en viss kvantitet, som ett modernt renseri måste för att bliva lönande. Nu tolkas emellertid de gällande bestämmelserna i vår tulltaxa på så sätt, att all fjäder, således själva råvaran, som oftast innehåller 25 à 30 % smuts, vid importen belägges med samma tull som den s. k. spritade fjädern drager, eller 20 öre pr kilo. Detta är orimligt och bör enligt mitt förmenande den orensade fjädern vara tullfri. Som jag redan framhållit skulle dylik tullfrihet antagligen hava till följd att inhemska renserier uppstode, vilka visserligen i synnerhet i början delvis skulle förädla utländsk råvara, då svensk fjäder under de första åren ej skulle kunna erhållas i tillräcklig mängd, men efter hand som lantmännen och avelsgårdarna finge veta med säkerhet att de kunde till skäligt pris få avsättning för sin fjäder, skulle de icke

blott väl taga vara på den fjäder, som nu rätt allmänt bortkastas såsom värdelös, utan även av denna anledning mer och mer intressera sig för höns och gåsavelns utveckling än hittills skett. Frågan har således en icke så obetydlig nationalekonomisk betydelse.

På grund av det här anförda tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen måtte besluta följande ändring av rubrik nr 71 och 72 i tulltaxan:

nr 71 — — fjäder orensad — — tullfri

nr 72 — — » rensad och pennfri samt dun —
20 öre pr kilo.

Stockholm den 24 Januari 1914.

Sv. Bengtsson,
i Norup.
